

Sygn. akt **XI Ka 161/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Kaczor (spr.)

Sędziowie SO Magdalena Kurczewska-Śmiech

SO Krzysztof Wojtaszek

p.o. Protokolanta Wojciech Czajkowski

przy udziale Prokuratora Katarzyny Abramowicz-Piłat

po rozpoznaniu dnia 21 marca 2017r.

sprawy **J. P.** urodzonego (...)w R. s. T. i J. z d. K.

oskarżonego o czyn z art. 107 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Rykach

z dnia 15 grudnia 2016r. sygn. akt **II K 633/15**

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 175 (sto siedemdziesiąt pięć) złotych opłaty oraz 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Magdalena Kurczewska-Śmiech Sławomir Kaczor Krzysztof Wojtaszek

XI Ka 161/17 UZASADNIENIE

J. P. oskarżony został o to, że w okresie od 18 sierpnia 2011r. do 30 stycznia 2012r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w miejscowości nie ustalonej, przez sieć Internet, przy użyciu komputera z dyskiem twardym, uczestniczył w zagranicznych zakładach wzajemnych zarządzanych przez firmę (...) (...) wbrew przepisom art.29a ust.2 i 3 ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009r. w ten sposób, że dysponując kontem gracza o numerze (...) uczestniczył w grach losowych oraz zakładach wzajemnych, uzyskując w wyniku tego wygrane w kwocie nie mniejszej niż 8060, 09 zł co zostało ujawnione przez Komendę Wojewódzką Policji w L.

tj. o przestępstwo określone w art.107 § 2 k.k.s. w zw. z art.6 § 2 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Rykach wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa w art.107 § 2 k.k.s. w zw. z art.6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art.107 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 25 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 zł; na podstawie art.33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej w postaci wygranej pieniężnej w kwocie 8060, 09 zł; zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty zaś wydatki postępowania przeniósł na rachunek Skarbu Państwa.

Od wyroku tego apelację wniósł obrońca oskarżonego. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na jego treść, polegający bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony dopuścił się zarzuconego mu czynu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wbrew dyspozycji art.70 § 2 k.c., co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego zastosowania wobec oskarżonego art.107 § 2 k.k.s.;

- błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż oskarżony nie działał w warunkach usprawiedliwionej nieświadomości karalności zarzuconego mu czynu, co niosło za sobą skutek w postaci niezastosowania art.10 § 4 k.k.s.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy ferując zaskarżony wyrok zgromadził kompletny materiał dowodowy, w oparciu o analizę którego dokonał trafnych ustaleń faktycznych, nie dopuszczając się nieprawidłowości zarzuconych w apelacji.

Odnosząc się do wywodów zawartych w uzasadnieniu wniesionej skargi należy podkreślić, iż wyrazem niezrozumienia przez jej autora argumentacji Sądu Rejonowego sformułowanej w pisemnych motywach rozstrzygnięcia, a w konsekwencji również istoty okoliczności przesądzających o umyślnym, a tym samym świadomym jego bezprawności, działaniu oskarżonego, jest stanowisko eksponujące fakt niezatwierdzenia przez polskiego ministra finansów regulaminu firmy (...), określającego zasady uczestnictwa w grach i zakładach organizowanych przez ten podmiot. Jeżeli zaś obrońca dodatkowo podnosi, iż żadne klauzule regulaminowe nie mogą przerzucać odpowiedzialności karnej na klienta, a oskarżony został skazany na podstawie art.107 § 2 k.k.s., w którego znamionach brak jest zapisów dotyczących regulaminu lub warunków zezwolenia, to należy przyznać mu rację. Rzecz jednak w tym, że Sąd Rejonowy nie uznał oskarżonego za winnego naruszenia przepisów regulaminu i nie pod regulację tego aktu dokonał subsumpcji ustalonego zachowania J. P.. Wskazując na konkretny oraz – co oskarżony przyznał – znany mu zapis regulaminu (lit.F pkt 4) Sąd Rejonowy trafnie wykazał niemożność zasłaniania się przez oskarżonego nieświadomością stanu prawnego, zakazującego na terenie Polski udziału w zagranicznych grach losowych i zakładach wzajemnych. Innymi słowy na tej podstawie Sąd I instancji oparł ustalenia faktyczne poczynione w przedmiocie strony podmiotowej czynu przypisanego oskarżonemu.

Trafnie uznał więc sąd meriti, iż zapis w powołanym zapisie regulaminu stanowił wystarczające i w pełni czytelne ostrzeżenie dla potencjalnego klienta (gracza), zgodnie z którym nie jest wykluczone, iż usługa oferowana przez (...) (hazard i gry losowe online) może być zabroniona według prawa kraju gracza. Zapis taki w oczywisty sposób sugerował celowość upewnienia się co do tej kwestii, pozostawiając przy tym – co zrozumiałe – ostateczną decyzję do uznania klienta. Oczywiście naiwna i skazana na niepowodzenie jest przy tym linia obrony oskarżonego, zgodnie z którą nie miał on świadomości nielegalności uczestnictwa w tego rodzaju przedsięwzięciu, zaś gdyby w regulaminie doczytał się, iż jest ono nielegalne to by się nie zarejestrował. Abstrahując jednak od tego, iż sama rejestracja gracza, czy też oglądanie imprez sportowych za pośrednictwem (...), nie skutkuje odpowiedzialnością karną skarbową (szersze uzasadnienie tego stanowiska jest zbyteczne) przedstawiony tok rozumowania zdaje się zmierzać do konstatacji, iż w ocenie oskarżonego w regulaminie (...) winna zostać przytoczona regulacja art.107 § 2 k.k.s. Poglądu tego podzielić jednak nie sposób.

Wbrew stanowisku obrony żadnego znaczenia nie ma to, że osobą reklamującą zakłady organizowane przez (...) był Z. B.. Udział wyżej wymienionego jako osoby prywatnej w kampanii reklamowej nie zwalniał oskarżonego – z przyczyn szczegółowo już wyjaśnionych – z powinności upewnienia się co do legalności korzystania z usług tej firmy w Polsce.

Co się zaś tyczy powołanej w apelacji regulacji art.70 § 2 k.c. należy stwierdzić, iż cywilnoprawna kwestia miejsca, w którym doszło do zawarcia umowy pomiędzy oskarżonym i firmą (...) stanowi zagadnienie wtórne. Okolicznością niesporną i przez oskarżonego przyznaną jest bowiem to, że z usług wskazanej firmy nie korzystał znajdując się poza granicami Polski; tym samym zachowanie oskarżonego w rozumieniu art.3 § 1 k.k.s., rozumiane jako przejaw jego woli, miało miejsce na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. W takiej zaś sytuacji bez wątpienia należy je definiować jako uczestniczenie w zagranicznym zakładzie wzajemnym o czym stanowi art.107 § 2 k.k.s.

Z tych względów, jak również wobec niestwierdzenia nieprawidłowości podlegających uwzględnieniu z urzędu, w tym braku podstaw do uznania by wymierzona oskarżonemu kara była niewspółmiernie surowa, Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze nastąpiło na podstawie art.636 § 1 k.p.k.

Krzysztof Wojtaszek Sławomir Kaczor Magdalena Kurczewska - Śmiech